

EsseGesse

SINOVI ŠUME

70 GODINA VELIKOG BLEKA

 Golconda

SADRŽAJ

„FLEŠBLEK“ U ŠKOLSKOJ UČIONICI (mr Branko Đukić)	6
JURIŠ, TRAPERI! (Euđenio Manueli)	9
VELIKI BLEK prva serija	27
OTMIČARI DEVOJAKA Zagonetka ogrlice Totem za mučenje	253
NASLOVNE STRANE	287
MALI TRAPER	297
BIOGRAFIJA KORADA MASTANTUONA (Euđenio Manueli)	312

„FLEŠBLEK“ U ŠKOLSKOJ UČIONICI

mr Branko Đukić

U svom dugogodišnjem pedagoškom radu često sam koristio iskustva Samerhila, pa je shodno tome moj odnos sa učenicima oduvek bio nekonvencionalan, spontan i otvoren. Bili su slobodni da me bez ikakvog ustručavanja i bojazni u svakom trenutku pitaju šta god ih zanima.

Tokom 2017. godine predavao sam istoriju umetnosti osamnaestogodišnjim učenicima u srednjoj školi. Jednom prilikom sam na školskoj tabli napisao naslov nove lekcije „Sarkofag Junija Basa“, a oni su me radoznalo upitali: „Šta znači ta reč?“ U prvi mah sam pomislio da ne znaju ko je bio Junio Baso. Međutim, njihovo pitanje bilo je usmereno na reč „sarkofag“. Potrudivši se da ne primete moje iznenađenje, okrenuo sam se prema njima i rekao: „Neka podignu ruke oni koji ne znaju šta je sarkofag.“ Više od trećine razreda je to učinilo... Pomislih u sebi: „Bože, zar je moguće? Pa i najgori đaci moje generacije u njihovom uzrastu znali su šta je sarkofag. Čitali su stripove o avanturama Komandanta Marka, Zagora i Velikog Bleka...“ Tipična i pogrešna reakcija pedesetogodišnjaka u odnosu na tinejdžere.

Ta literatura u periodu samoupravnog socijalizma proglašavana je za šund, što nije bilo daleko od istine, ali posle toliko godina pokazalo se da je ipak imala i vaspitnu ulogu.

Ali kako uporediti značaj popularne roto štampe u dva tako različita vremenska perioda? Teško, a još teže bi bilo deci interpretirati priču o vremenu kada su postojala samo dva televizijska kanala i kiosci s izlozima prepunih stripova. Bile su to prave male konceptualne izložbe čiji su eksponati mamili slučajne prolaznike na kupovinu koja je postajala redovan ritual milionima Jugoslovena i mnogima jedinu s užitkom pročitano literaturu u životu.

Jednog martovskog dana 1976. godine i ja sam postao konzument ove vrste literature – kupio sam Lunov Magnus Strip broj 192 koji je nosio naslov „Krik Sove“. Povremeno sam i ranije kupovao po neki primerak strip magazina poput „EKS-almanaha“ i „Denisa“, ali tek od ovog broja LMS-a to je postala tradicija koja traje do danas. Ni sada sebi ne mogu da objasnim šta me je to privuklo da pratim sve naredne avanture Velikog Bleka iz produkcije

JURIŠ, TRAPERI!

Euđenio Manueli

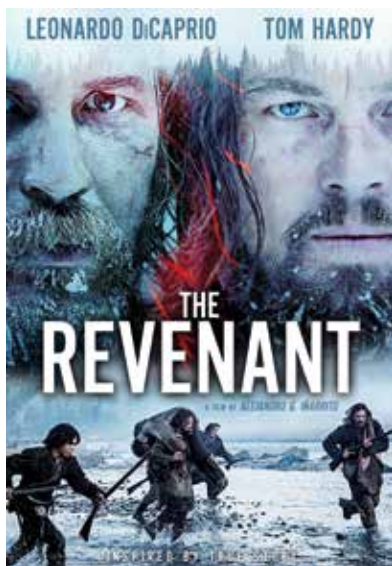
U polutami tavana bojažljivi sunčevi zraci presecaju vazduh i osvetljavaju prašinu koja se nakupila na gomili nameštaja koji je tu premešten u doba kojeg se on više ne seća. Čovek, čela i majice prekrivenih graškama znoja, gužva svoje farmerke dok kleči i traži nešto u prašini. Ne zna koliko vremena će mu biti potrebno da sredi sve, zna samo da je došao trenutak za to. Pomera krevet u kojem je spavao kao dečak, sa ogradom od izrezbarenog drveta, i kariljon koji mu je poklonio deda i koji ga je mnogo puta uspavao.

Dok zrak svetlosti pada na stari sanduk čije šarke su suve i napukle, čovek udiše i izdiše punim plućima dok oslobađa poklopac od slojeva vremena. Nakon što se slegne oluja prašine, ugledao ga je. Stoji tamo, još uvek kristalno jasan, crtež krznene kape, okrugle i naborane. Lovački nož visi sa mesinganog lanca. Čovek pravi pauzu, gladi brkove i rukama prelazi preko očiju da ih oslobodi znoja. Otvaranje sanduka prati škripa drveta, oči se sužavaju dok pretražuju njegov sadržaj. Tamo, sa vrha gomile stripova koje na okupu drži pantljika, namiguju mu senke izašle iz dubina sećanja.

Na prethodnoj strani: Veliki Blek u izvedbi Korada Mastantuona. Na ovoj strani: naslovna strana prvog broja prve serije edicije Kolana Freća (3.10.1954), na kojoj se pojavljuju Blek i Rodi.

Gusta plava kosa, puška duge cevi *Braun Bes*, prsluk i kapa od dabrovog krzna. Druga figura, dečak u zelenoj odeći, prati prvu dok grupa ljudi, naoružanih i obojenih u crveno, kompletira scenu sa šumskom pozadinom. Na blago požutelom papiru se još uvek može pročitati natpis „Zapanjujući poduhvati herojskog traperera od autora Kapetana Mikija“.

Gore: poster za Revenant - Povratnik, film iz 2015. koji obrađuje životnu priču traperera Hjua Glasa. Dole: tipična odeća traperera sa kraja XVIII i početka XIX veka. Mogu se primetiti rog u kojem je bio barut i torbica u kojoj su čuvali duvan.

Čovek uzima strip u ruke i usta mu se razvlače u osmeh dok čita naslov napisan velikim crnim i crvenim slovima: to je upravo on, prvi broj *Velikog Bleka*. Prsti prelaze preko lakog papira čije su ivice i hrbat istrošeni od prelistavanja. Oči se ispunjavaju nikada zaboravljenim licima junaka njegovog detinjstva. Sada su tu, pred njim. Blek Stena i Rodi Lasiter mu uzvraćaju pogled i ponovo ga zovu u pustolovinu.

Stranice klize jedna za drugom, čovek je sada sa njima tamo, u vekovima starim ogromnim šumama Mejna. Zatvara oči i spreman je da zgrabi svoju dugu pušku i još jednom oseti kako ga vetar sa Velikih jezera šiba po licu.

SLOBODNI LJUDI

I zaista su bili slobodni, ti ljudi koji su u Severnoj Americi, u XVIII i XIX veku, išli nepristupačnim i neistraženim stazama kontinenta u potrazi za dragocenim krznima životinja, robom koju su menjali sa Indijancima ili, jednostavnije, za srećom. Devičanske šume Novog sveta su najpre pohodili *coureur des bois* (doslovno, šumski trkači). Ti francuski kolonisti, ili Metisi, bili su prvi koji su se posvetili istraživanju zapadnih teritorija. Odlazili su, naoružani rudimentarnim oruđem i izuzetnom hrabrošću, u potragu za urođeničkim plemenima od kojih su, u zamenu za đinđuve i alkohol, nabavljali dabrova krzna visokog kvaliteta. To su bili grubi ljudi koji su često provodili mnogo vremena daleko od civilizacije, dok na kraju nisu postali jedno sa prirodom. Zazirali su od gradskog stanovništva, „svinjojeda“, i mogli su se videti tek ponekad, obučeni u svoja džinovska, ručno rađena odela, dok su prolazili prašnjavim ulicama naselja da bi prodali svoj teškom mukom stečeni plen.

Ipak, duga ruka napretka uticaće i na njih i, kako vreme bude prolazilo, postepeno regulisanje pravila trgovine i rastući uticaj Engleza dovešće te mitske figure na ivicu istrebljenja, a zameniće ih trgovci povezani sa velikim kompanijama osnovanim na američkom tlu. Preživeće samo njihove uspomene, negovane u razgovorima oko vatre. Kompanije poput *Hudson's Bay Company* i *Northwest Fur Company* shvatiće da bi bilo znatno jednostavnije sagraditi trgovačke postaje blizu indijanske teritorije i tako ukloniti posredovanje evropskih istraživača. Međutim, za koloniste je dobit bila previše privlačna, tako da su oni ubrzo rešili da započnu sopstveni posao, postajući tako i sami lovci. Najpre istraživači, potom trgovci i na kraju direktni dobavljači krzna. Moglo bi se reći da je njihova transformacija time završena. Rođeni su traperi, termin koji je pozajmljen od engleskog glagola *to trap* (uhvatiti u zamku) ili francuske imenice *trappe* (zamka): bili su to ljudi koji su živeli od postavljanja zamki za životinje sa ciljem da se domognu njihovog krzna.

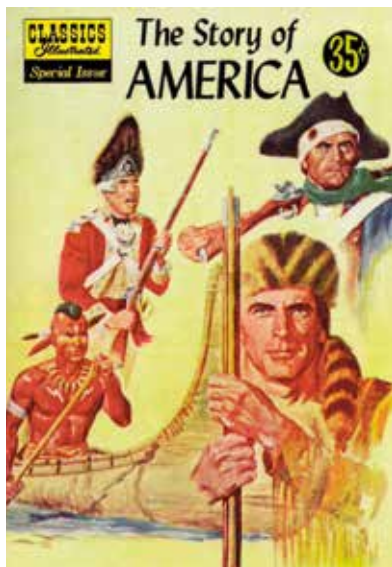

Levo: čuveni traper Danijel Bun, crtež Renca Kalegarija.

Dole: Crtež sa kalendara Slike za Zapada iz 1978. koji je nacrtao Renco Kalegari. Dvojica lovaca na krznene životinje u kanuu.

Traperi su bili slobodni ljudi, vezani samo za zemlju na kojoj su živeli i od koje su dobijali sve što im je bilo potrebno za život. Nisu voleli da se okružuju luksuzom a ionako im, na kraju krajeva, život u ogromnim šumama Mejna ili prostranim prerijama Ohaja nije dozvoljavao da kod sebe imaju ništa više od najneophodnijeg za opstanak: odeće koju su napravili od kože svoje lovine, alata za gradnju i održavanje koliba i neizbežne zamke bez kojih ne bi mogli da učini ništa tokom dugih odlazaka u lov.

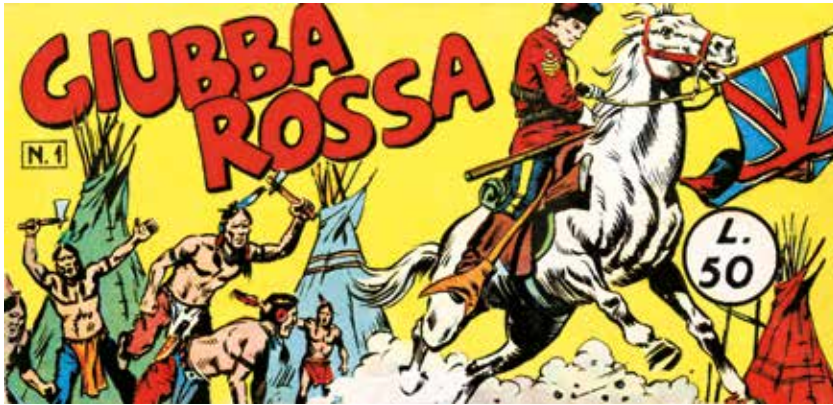

Gore levo: naslovna strana Classics Illustrated (jun 1956) koju je nacrtao Džordž Vilson.
Gore desno: crtež Boba Brauna koji prikazuje Tomahavka, glavnog lika istoimenog serijala, zajedno sa njegovim rendžerima.

Na primer, zbog stila života koji su vodili nije bilo moguće da ne stupe u kontakt sa prvobitnim stanovnicima njihovih lovišta: Indijancima. Njihove susrete je uvek karakterisala velika neizvesnost. Tako su, sa jedne strane, traperi bili zapadnjaci koji su bili najbliži shvatanjima urođenika u pogledu načina života i poštovanja prirode, nikako se nije moglo poreći da su u očima Indijanaca oni predstavljali vrh ledenog brega invazije belaca koja je u velikoj meri dovela u opasnost njihovo postojanje.

Stoga bi traper svaki put kada bi stupio u kontakt sa nekim crvenokošcem mogao da bude u opasnosti da izgubi život, ali isto tako i da stekne novog prijatelja sa kojim će da razmenjuje robu i krzna. Veliku razliku je činila pripadnost Indijanaca ovom ili onom plemenu. Pre svega u periodu pre proglašenja nezavisnosti, neka plemena su više volela da imaju posla sa Francuzima (poput Hjurona ili Abenaka), dok su druga saradivala sa Englezima (strašni Irokezi). Čak su se i vojne jedinice Engleske, jedine kolonijalne sile koja je ostala na tlu Severne Amerike u drugoj polovini XVIII veka, zanimale za neobičan život ovih samotnjaka. Ozloglašeni Crveni mundiri su zastupali interese otadžbine u kolonijama i s obzirom na to da su bili zaduženi za sprovođenje zakona, morali su da održavaju odnose sa traperima.

Gore: naslovna strana prvog broja prve serije Crvenog mundira (Edizioni Audače, 30. 10. 1959), koju je nacrtao Franko Binjoti. Dole: crveni mundiri, britanski vojnici, crtež Alarika Gatije.

Gore: portret Danijela Buna koji je Čester Harding naslikao 1820.
Dole: Bun na slici Vilijama Renija (1849) koja prikazuje kako prvi put gleda Kentaki.

S druge strane, oni su, zbog svoje prirode, bili posebno alergični na poštovanje zakona. Stoga nisu bili retki slučajevi u kojima su rasprave između građana, trgovaca i traperera morali da smiruju vojnici kralja Džordža Trećeg na koje, zbog toga što su bili oličenje zakona i kolonijalnog ugnjetavanja, ovi buntovni ljudi nisu nimalo blagonaklono gledali. Nije slučajno što su u stripovima trojca EseGese najveći neprijatelji plavokosog Bleka Stene bili upravo „crveni rakovi“, kako ih je on zvao.

Ipak, u suštini svakog traperera koji je držao do sebe prvenstveno je bilo da živi slobodno i stvara ličnu legendu, mnogo više nego da održava odnose sa drugim ljudima.

LEGENDA O LOVCU

Kada govorimo o ličnim legendama, ne možemo da ne pomenemo jednu od ličnosti koje su iskovale sliku o traperima i, u širem smislu, samim Amerikancima. Čovek o kojem govorimo je rođen 2. novembra 1734. u drvenoj kolibi jedne porodice kvekera iz Pensilvanije, i među prvima je postao deo američke narodne tradicije XVIII veka. Danijel Bun je jedna od onih osoba čija prošlost je u naše doba došla kao mešavina legende i istine, ali ono što sa sigurnošću možemo da kažemo je da je detinjstvo proveo u bliskom kontaktu sa prirodom i crvenokošcima, od kojih je naučio da živi u šumi i lovi.

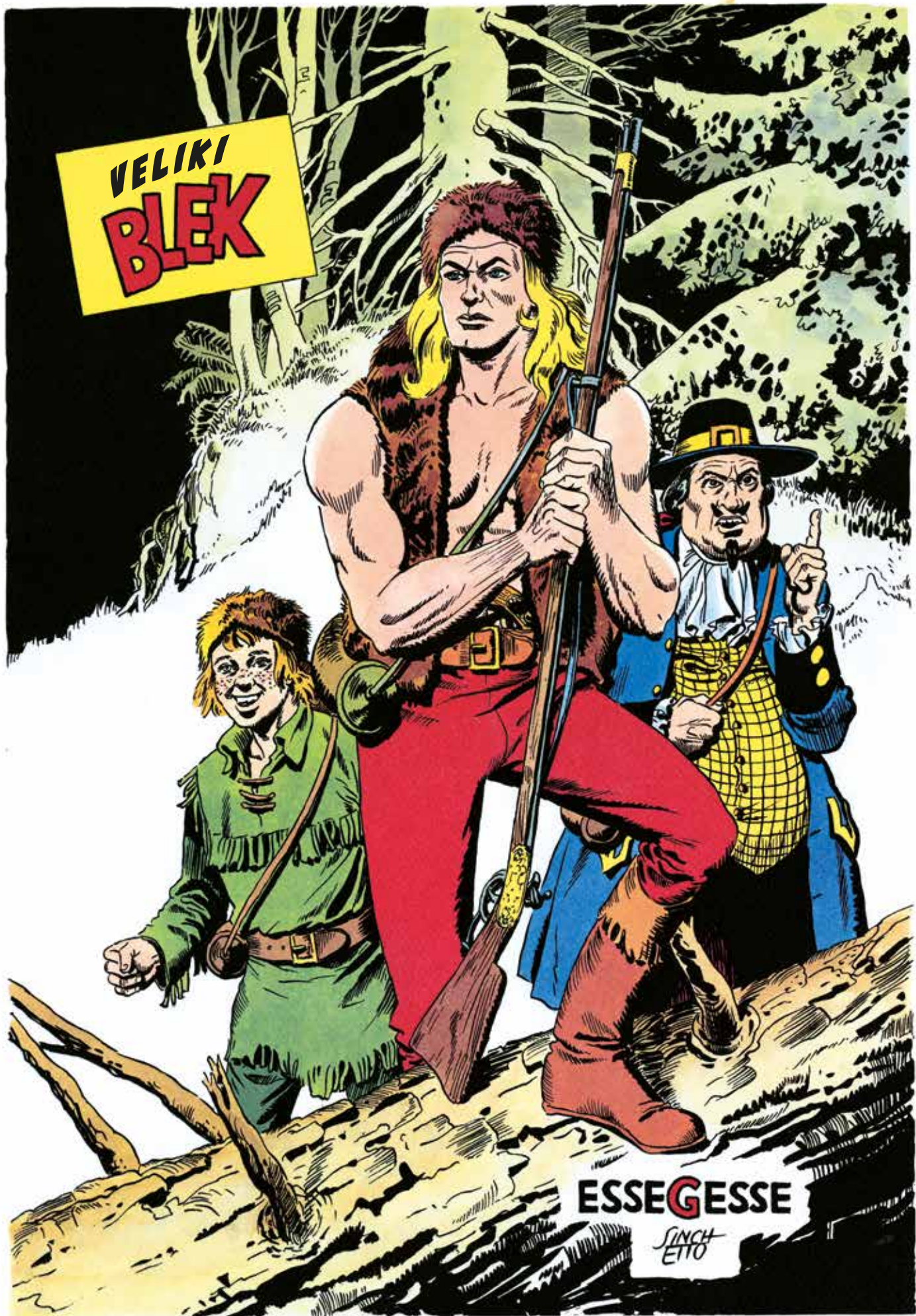
Fama o njemu je počela da se širi još dok je bio dečak: 1747 je dobio prvu pušku i jedna od prvih priča koje su počele da kruže o njemu prikazala ga je kao jedinog člana svoje lovačke grupe koji nije pobegao pred jaguárovom rikom. Danijel je, uprkos tome što je imao samo petnaest godina, nanišanio i pucao tek kada je životinja skočila na njega, i tom prilikom joj metkom probio srce.

Uz takvu famu se mladi Bun, nakon što je izašao iz perioda adolescencije, sa porodicom preselio u Severnu Karolinu. Izgleda da je druženje dece Bunovih sa osobama koje nisu pripadale kvekerskoj zajednici predstavljalo problem starosedeoćima, pa su Danijelovi roditelji brzo odlučili da promene okruženje. Međutim, Bun se nije dugo zadržao u roditeljskoj kući zato što je, po izbijanju francusko-indijanskog rata, 1755. stupio u redove britanskih jedinica pod zapovedništvom generala Bredoka.

Ako je generalova ekspedicija doživela potpuni neuspah, čiju je kulminaciju predstavljala bitka na Monongahili u kojoj su Englezi pretrpeli jedan od najvećih poraza, isto se ne može reći za slavu Danijela Buna. On je nakon tog boravka u vojsci rešio da iskoristi mladalačko iskustvo i postane lovac i traper. Bun je bio u stanju da zađe nekoliko kilometara u rastinje, a dokaz njegove ve-

Gore: na ovom platnu iz 1855. Karl Ferdinand Vimer je prikazao kako su Indijanci oteli Bunovu ćerku. Dole: ilustracija susreta Buna i Indijanaca Šona koju je nacrtao Sesil B. Hartli (1859).

NA KRAJU...

Sunčeva toplota je nestala sa njegovog lica kada je ponovo otvorio oči. Slike Bleka, Rodija i Okultisa ustupile su mesto svetu granice koji je ostao skriven u njegovom srcu, na toplom i sigurnom kao i sve što pripada detinjstvu. Čovek se priseća popodneva provedenih u listanju stranica tih brojeva i noći provedenih u sanjanju stotnih stabala i stampeda bizona dole u ravnici. Sada je svuda oko njega mrak, koliko vremena je prošlo?

Ruke poslednji put stežu strip, gotovo da miluju lica prikazanih junaka. Zatvaraju ga i polako spuštaju u sanduk. Poklopac se pomera i zatvara se uz tup udarac, ruke ponovo prelaze preko trošnog drveta i čiste ga od poslednjih tragova prašine. Oseća se kao Danijel Bun koji podmazuje svoju pušku ili Dejvi Krokot koji glača oštricu noža dok Meksikanci navaljuju na zidine tvrđave.

Čovek nastavlja posao, nastoji da skrene misli kroz uobičajeno premeštanje kutijica, katalogizaciju knjige, sporo ali neumoljivo dobijanje prostora kroz koji je moguće hodati. Borba centimetar po centimetar sa svojim životom, nasumično nagomilanim na tom toplom tavanu.

Sa stepenica dopire poznati miris mesa koje se polako krčka u sosu. Zatvaranje vrata i povici njegove žene prekida ju njegovu samoću: može da dođe za sto. Došao je trenutak da se vrati iz sveta uspomena, da prekine putovanje unutar sebe samog koje je kratko trajalo ali ga je odvelo daleko, na drugi kontinent, u drugo vreme kada se nosila druga odeća.

Stavio je katanac na vrata tavana i iza sebe zatvorio naporan rad i san. Lift stiže na sprat i, pre nego što je imao vremena da maramicom obriše čelo, naglo se zaustavlja ispred vrata stana. Unutra ga čekaju tri stolice i postavljen sto.

Jedna plava glava se iznenada okreće, male ruke se pružaju ka sanduku koji čovek unosi u dnevnu sobu a oči blistaju od znatiželje.

„Deda, šta si to doneo?“

„Dođi, ispričaću ti jednu priču.“

Na prethodnoj strani:
ilustracija Đovanija
Sinketa koja prikazuje
trojicu junaka.
Gore: Renco Kalegari
ovako zamišlja trapere
u borbi sa snežnim
predelom.

VELIKI BLEK

Priča, scenario i crtež: EsseGesse

Prvo izdanje: 3. oktobar 1954.

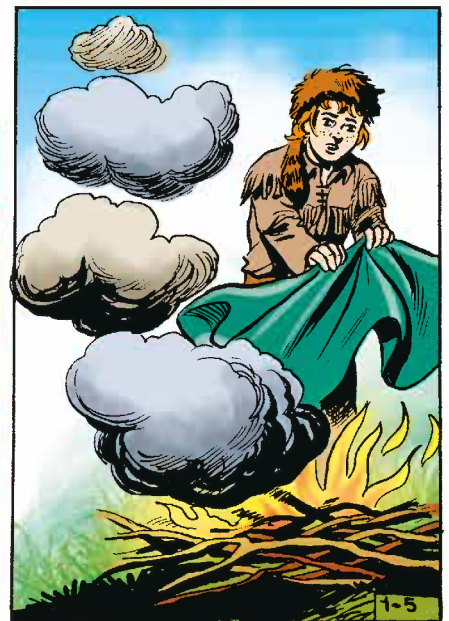
Izdanje u boji: jul/avgust 2018.

Boja: Frančesko Kjumento i Flavio Kjumento

VELIKI BLEK

ESSE ESSE

UBRZO, NA SVIM STAZAMA KOJE VODE DO VELIKOG VODOPADA MOGLI SU SE VIDETI LJUDI U INDIJANSKOJ ODECI, SA DUGIM PUŠKAMA O RAMENJU.

TI LJUDI KOJI ŽIVE U VELIKIM ŠUMAMA MEĐNA 1774. ZOVU SE TRAPERI. TO SU LJUDI GRUBE SPOLJAŠNOSTI, ALI VELIKE DUŠE I ODANOGE SRCA, KOJI ŽIVE U ŠUMI I LOVE KRZNENE ŽIVOTINJE. ZA SVOG VODJU ODABRALI SU NAJHRABRIJEG I NAJMUĐRIJEG LOVCA, BLEKA STENCU! SADA JE BLEK POZVAO SVOJE LJUDE DA SE OKUPE I ONI HITAJU NA MESTO SASTANKA JER ZNAJU DA NJIHOV VODA NE DONOSI TAKVE ODLUKE AKO SITUACIJA NIJE IZUZETNO OZBILJNA.

DO VEČERI OBALA REKE KOJA TEČE PORED VELIKOG VODOPADA VRVELA JE OD VATRI.

SADA SMO GOTOVO SVI OVDE!

NEDOSTAJU SAMO STARI LASITER I VODA!

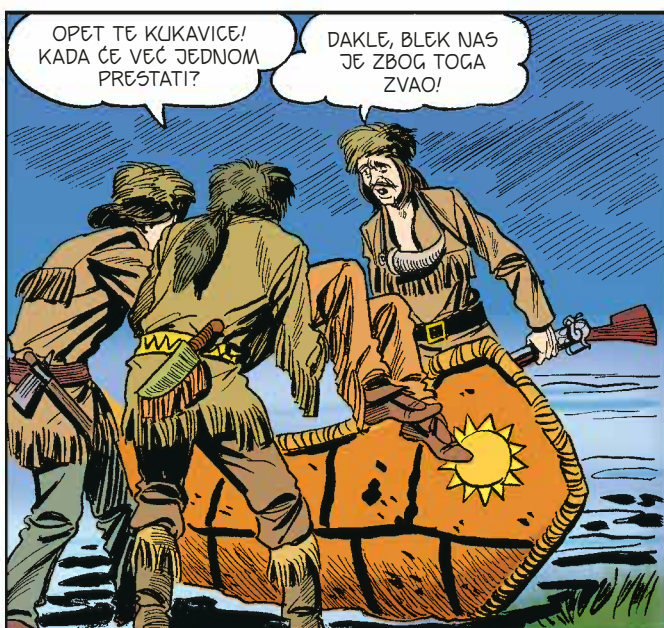
GLEDAJTE, DOLAZI KANU!

TO JE LASITEROV SIN! SVIH MI ĐAVOLA, ŠTA MU SE DOGODILO?

HEJ, RODI, TVOM OCU NIJE DOBRO?

POMOZITE MI, TATA JE POGINUO! ONE BITANGE SU NAS NAPALE!

OPET TE KUKAVICE! KADA ĆE VEĆ JEDNOM PRESTATI?

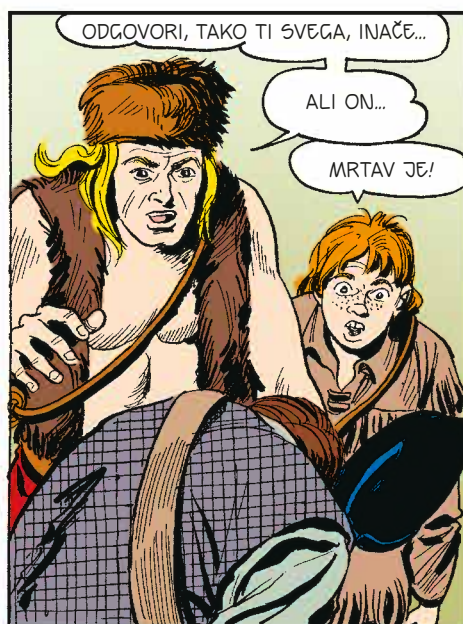
DAKLE, BLEK NAS JE ZBOG TOGA ZVAO!

ZADUŽIO ME JE DA POŠALJEM SIGNALE, A POTOM KRENJOM TRAGOM LJUDI KOJI SU NAS NAPALI!

VELIKI BLEK NIŠTA NE RADI TEK TAKO. AKO JE KRENJOM ZA NJIMA, UHVATIĆE IH.

NEMA NIKOGA! ALI NE MOŽE DA BUDE DALEKO!

NEMA SVRHE DA GA TRAZIMO! POGLEDAJ OVAMO!

SVIH MI MEDVEDA, TO JE TRAPERSKI NOŽ... ALI...

U PITANJU JE JEDAN OD NAS! IZDAJNIK KOJI SE PRODAO TIM BITANGAMA!

1-16

OVO JE OBIČAN NOŽ, MOGAO BI DA PRIPADA BILO KOM TRAPERU.

DA... ZNAMO DA JE IZDAJNIK MEĐU NAMA ALI NE ZNAMO KO JE!

MALO KASNIJE, NA MOLU U BLIZINI PORTLANDA.

NISAM IMAO IZBORA, GOSPODINE DEVIL! MORAO SAM DA GA UBIJEM ZATO ŠTO SE SPREMAO DA PROGOVORI!

I BOLJE JE TAKO! BIO JE SUVIŠE GLUP I DOZVOLIO DA GA UHVATE... A MENI GLUPACI NIŠU POTREBNI!

1-17

SADA MORAŠ DA SE POBRINEŠ ZA VELIKOG BLEKA! POČINJE DA MI PRAVI PROBLEME! RAZUMEŠ?

SAVRŠENO, GOSPODINE DEVIL! POSTARAĆU SE ZA TO!

NAREDNOG DANA, U LOGORU TRAPERU.

ŠTA ĆEMO DA RADIMO, BLEK? NE MOŽEMO VIŠE OVAKO. DOŠLI SMO DO TAČKE DA NAS UBIJAJU...

GUVERNER PORTLANDA POD SVOJOM KOMANDOM IMA MNOGO VOJNIKA! MOŽDA BI MOGAO DA NAM POMOgne!

1-18

NEKOLIKO SATI KASNIJE

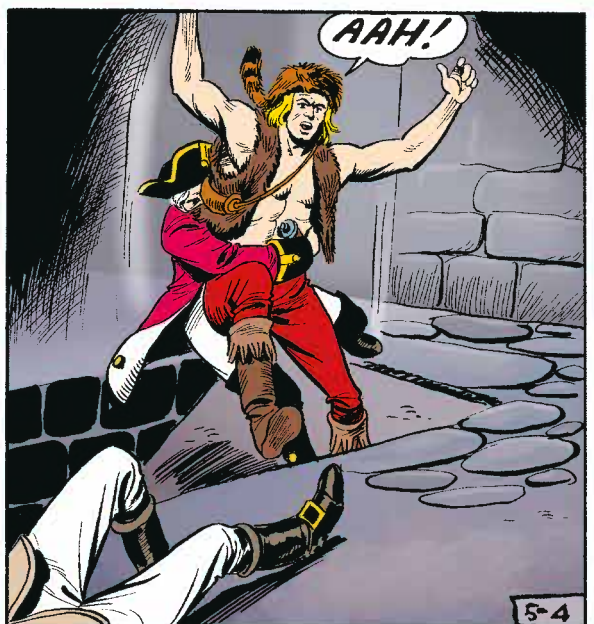

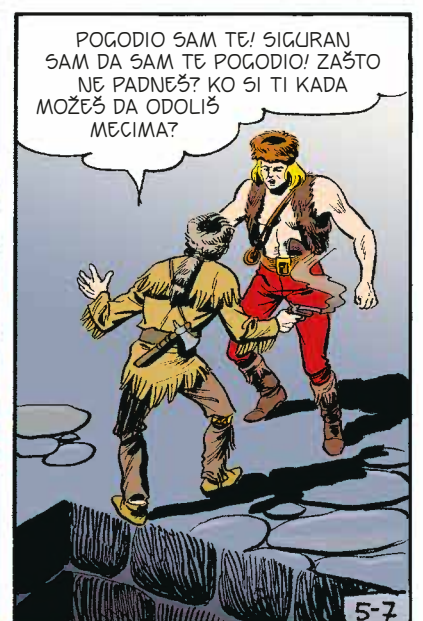
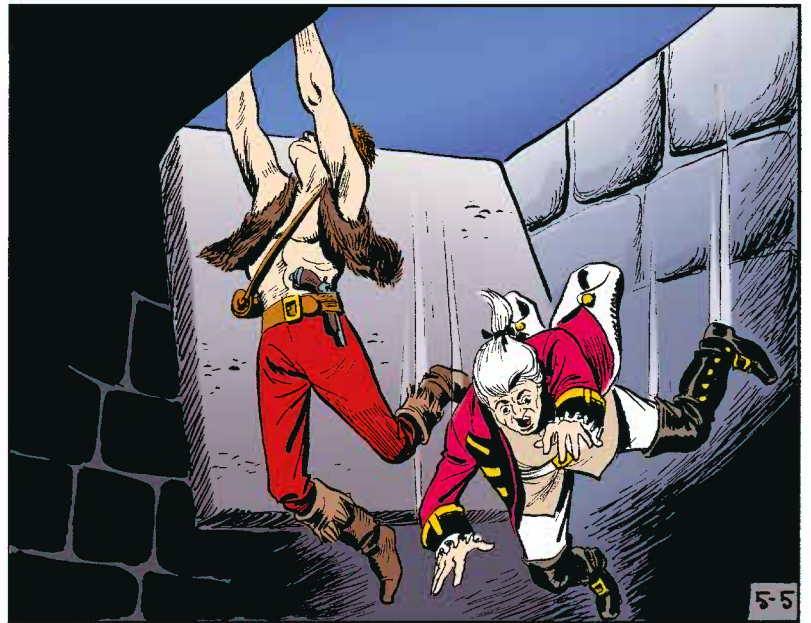
VELIKI BLEK ĆE UŠKORO UPASTI U SMRTONOSNU ZAMKU! PROČITAJTE SLEDEĆE POGLAVLJE POD NAZIVOM KRAJ ODMETNIKA

**KRAJ
ODMET-
NIKA**

ESSEGESSE

AH!

ODVRATNI PACOVI, VRATI SE U KANALIZACIJU IZ KOJE SI DOŠAO!

ONAJ ZLIKOVAC JE DOBIO ONO ŠTO JE ZASLUŽIO, ALI OVAJ PROKLETI METAK ME JE POGODIO U RAME!

5-8

OSEĆAM KAKO ME SNAGA NAPUŠTA... MORAM DA ZAUSTAVIM KRVARENJE... MOŽDA RODI U OVOM TREMNUTKU ZOVE UPOMOĆ!

NAKON ŠTO JE NA BRZINU POVEZAO RANU, BLEK POKUŠAVA DA SE POPNE U GUVERNEROVU PALATU.

BOŽE, DAJ MI SNAĞE DA STIGNEM DO RODIJA!

NEBESA, NA KAKVOM MRAČNOM MESTU SU ZATOČILI MOG MALIŠANA! KOJA JE NJEGOVA ČELIJA?

5-9

BLEK! BLEK! ŠTA RADIŠ OVDE?! JEŠI LI POLUĐEO?

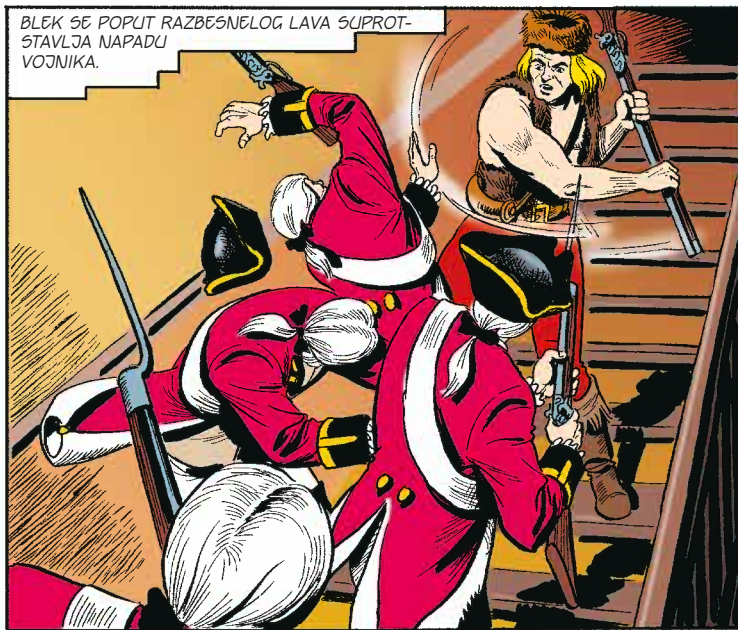
TIŠINA, MALI! SADA ČU DA DOĐEM!

ODVEŠĆU TE ODAVDE, MALI MOJ... POLOMIĆU OVE REŠETKE!

BLEK, TI SI RANJEN! NE SMEŠ TOLIKO DA SE NAPREŽEŠ ILI ĆE RANA JOŠ VIŠE DA SE OTVORI!

5-10

BLEK SE POPUT RAZBEŠNELOG LAVA SUPROTSTAVLJA NAPADU VOJNIKA.

ZA TO VREME, NA KROVLJ.

OVA DASKA DOLAZI KAO PORUČENA! POMOĆI ĆE NAM DA STIGNEMO DO SUSELDNE KUĆE!

9-24

OVO ĆE DA IH ZADRŽI NEKO VREME.

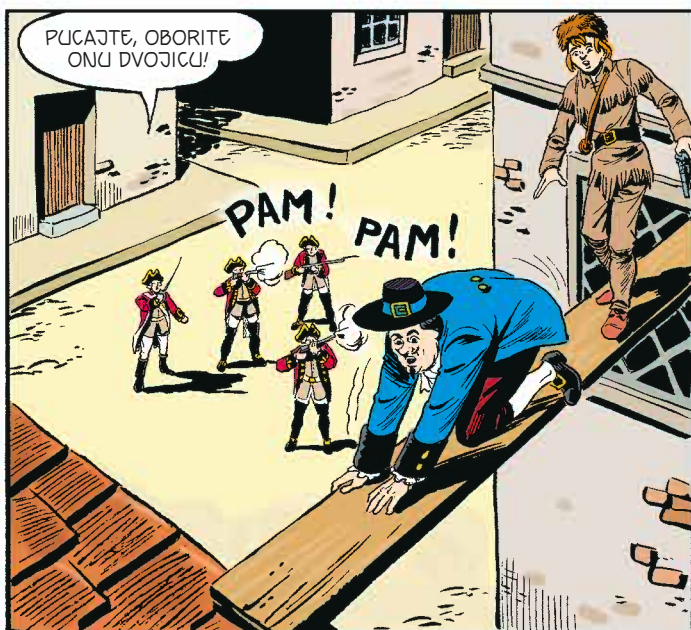
AH!

OH! JADAN JA! KADA SAMO POMISLIM DA SAM UVEK PATIO OD VRTOGLAVICE!

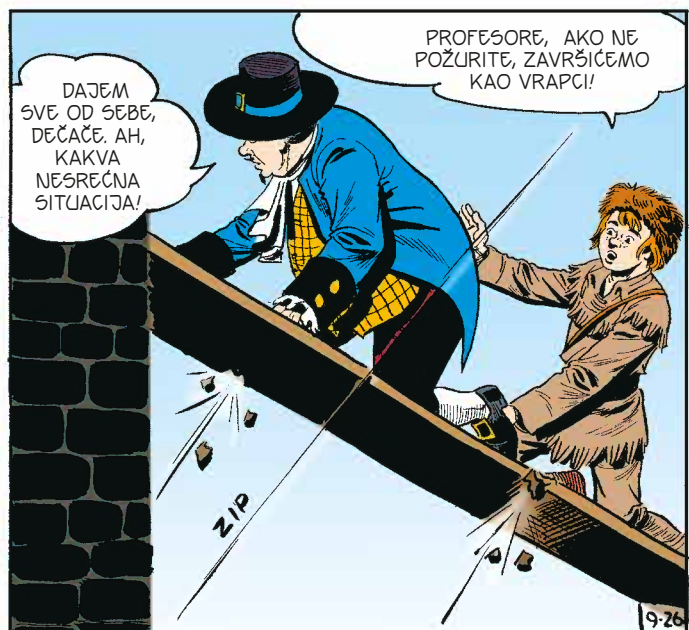
PROFESORE, STIŽE I BLEK! POŽURITE.

9-25

PUCAJTE, OBORITE ONU DVOJICU!

PAM! PAM!

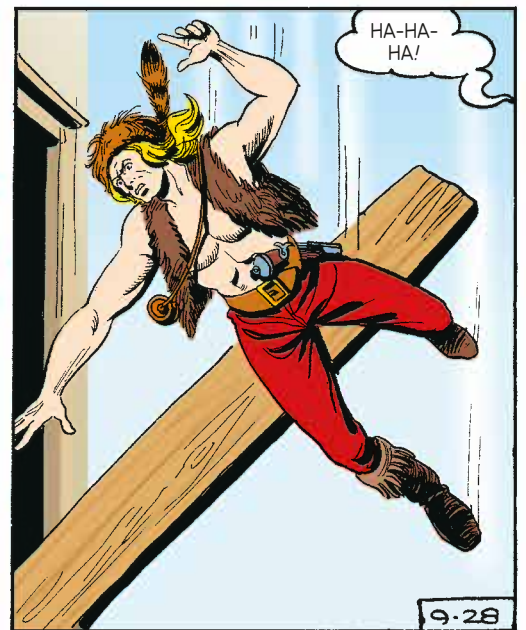
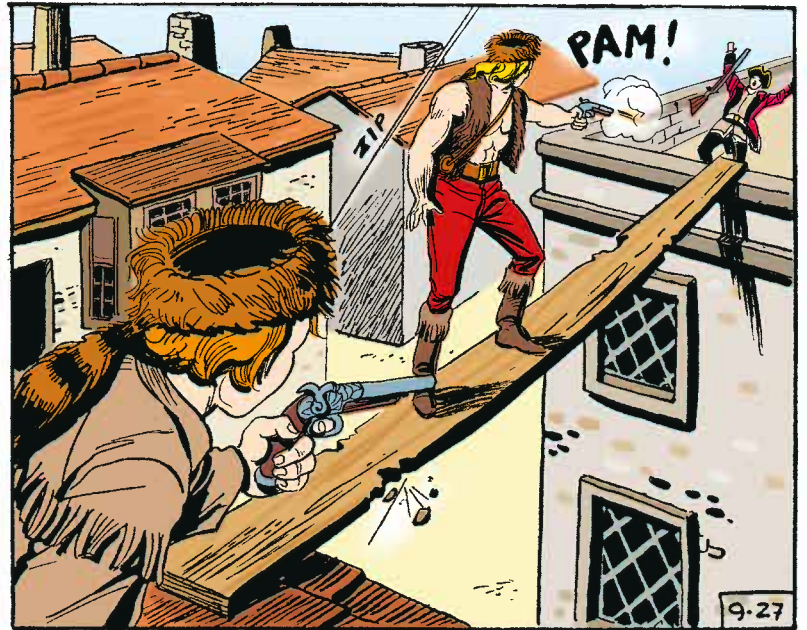

PROFESORE, AKO NE POŽURITE, ZAVRŠIĆEMO KAO VRAPCI!

DAJEM SVE OD SEBE, DEČAČE. AH, KAKVA NEŠREĆNA SITUACIJA!

ZIP

9-26

UPOMOĆ!

NE BOJTE SE, DOBRA ŽENO, SAMO SAM VAM DONEO VEŠ!

BLEK! NISI RANJEN?

NI OGREBAN. BRZO, BRIŠIMO ODAVDE!

MI TRAPERI IMAMO TVRDU KOŽU, ZAR NE?

9-30

... I TAKO SU TI POBUNJENICI STIGLI DO KUĆE PREKOPUTA I...

PREDITE NA STVAR, KAPETANE! JEŠTE LI IH UHVA-TILI ILI NE?

SAT VRE-MENA KAS-NIJE...

▲ ▲ ▲

NAŽALOST, NISMO... EKSE-LENCIJO, TI ĐAVO...

KAPETANE, SMATRAJTE DA STE UHAPŠENI! RAŽALOVAĆU VAS I POSLATI PRED VOJNI SUD! OSRAMOTILI STE BRITANSKU VOJSKU!

9-31

ČETU STRELACA SU NADMUDRILA TROJICA BEDNIH ODRPANACA! ALI ŠTA TO TAKO POSEBNO IMAJU TI PROKLETI TRAPERI?

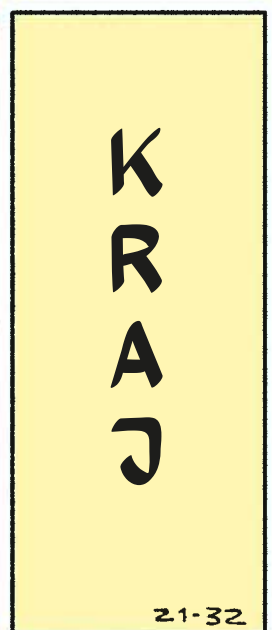
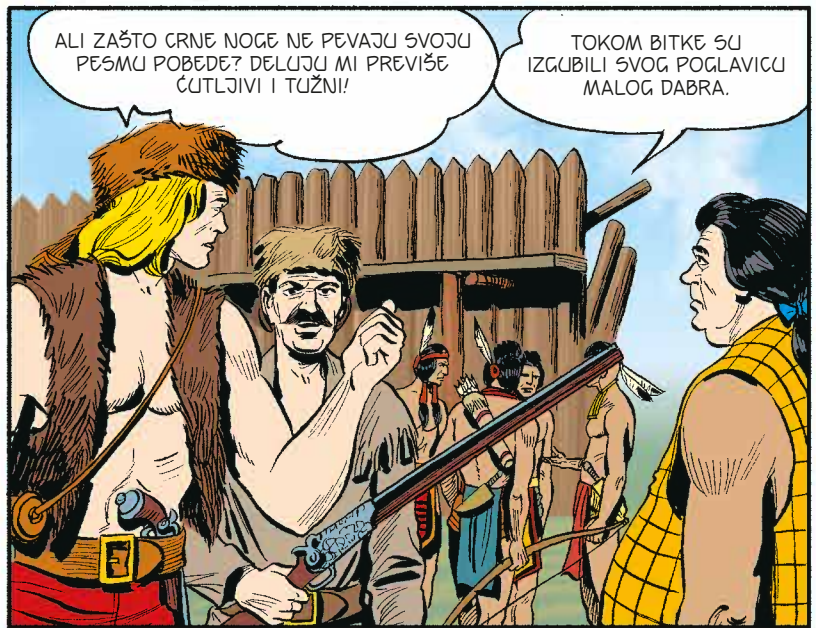

U OVOM TRENUTKU IMAJU PIŠTOLJ U RUCI, PETPARAČKI GUVENERU!

BLEK! BLEK... ŠTENA!

BLEKA JE LUDAČKA SMELOST DOVELA PRAVO U GUVENEROVU JAZBINU! SAZNAĆETE KAKAV NEOČEKIVAN RAZVOJ DOGAĐAJA PREDSTOJI U OVOJ IZUZETNO DRAMATIČNOJ I UZBUDLJIVOJ PRIČI KADA BUDETE PROČITALI SLEDEĆE POGLAVLJE POD NAZIVOM NEMOGUĆI PODUHVA

9-32

**OTMIČARI DEVOJAKA
ZAGONETKA OGRLICE
TOTEM ZA MUČENJE**

Po ideji Luke Barbijerija

Priča i scenario: Niko Adami

Crtež: Rafaele dela Monika i Stefano di Vito

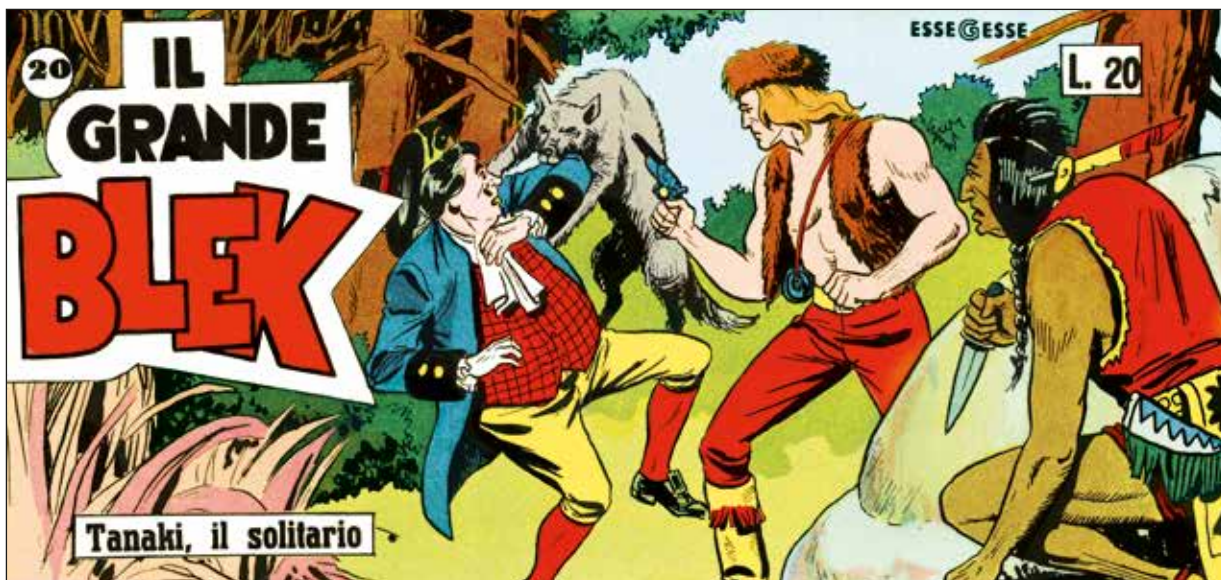
Prvo izdanje: maj 2024.

Izdanje u boji: oktobar 2018.

Boja: Samanta Galo

broj 19 - 6. februar 1955.

broj 20 - 13. februar 1955.

broj 21 - 20. februar 1955.

broj 1 - 14. maj 2024.

OTMIČARI DEVOJAKA

Naslovne strane
Đulijana Pićinina

broj 2 - 21. maj 2024.

broj 3 - 28. maj 2024.

Alternativa verzija - 11. maj 2024.
Naslovna strana: Manlio Truša

MALI TRAPER

Priča, scenario i crtež: **EsseGesse**

Prvo izdanje: **jul 1953.**

Izdanje u boji: **april 2024.**

Boja: **GFB Comics**

MALI TRAPER

JEDNOG LETNJEG POPODNEVA 1765, U MALOJ LUCI NA AMERIČKOJ OBALI, BLIZU UŠĆA SAN LORENCA.

ZDRAVO, KAPETANE SALIVEN!

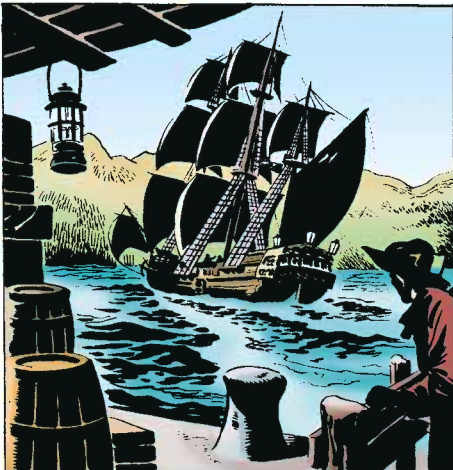
ŠVIH MI KITOVA ATLANTIKA! RODI! ŠTA TI RADIŠ OVDE?

DOŠAO SAM OVAMO DA PRODAM KRZNA, A SADA ĆU ISKORISTITI VAŠ BROD DA SE VRATIM U KVEBEK GDE ME ĆEKA BLEK STENA!

ŠTIGAO SI TAČNO NA VREME!

DIŽITE SIDRO! RAZVIJTE JEDRA! KORMILO PRAVO!

AKO VETAR BUDE KONSTANTAN, ŠITRA ĆEMO UPLOVITI U KVEBEK!

KAPETANE, JEDVA ĆEKAM DA PONOVO ZAGRLIM BLEKA...

KO ZNA KAKO SE OVIH DANA ŠNALAZIO BEZ MENE? NADAJMO SE DA GA NEKI IROKEZ NIJE ŠKALPIRAO!

HA-HA-HA! OVA TI JE DOBRA! ŠTRAH I TREPET INDIJANACA, NAJVEĆI IZVIDAC I LOVAC NA KRZNENE ŽIVOTINJE U ČITAVOJ AMERICI... DA BUDE ŠKALPIRAN? NE BIH POVEROVAO U TO NI DA VIDIM SVOJIM OČIMA!

OH! DOBAR DAN, GOSPODICE SUZAN!

DOBAR DAN, KAPETANE! BAŠ DIVAN DAN!

O, GOSPODICE, OVO NIJE NIŠTA! VIDEĆETE ŠTA JE RAJ KADA UGLEDATE ŠUME, VODOPADE, PA JELENE KOJI JURE IZMEĐU...

JESTE LI VIDELI, KAPETANE? NIJE SE UĐOSTOJILA NI DA ME POGLEDA! ŠTA ONA MISLI DA JE? ENGLEŠKA KRALJICA?

NE PRIMAJ TO K SRČU, RODI! ŽENE NE... DODAVOLA, ŠTA SE DOGADA?

PAZITE!

